

Publicerad 2007-01-29 22:20 av Raven X

en dikt en vän som heter Hanna gjort av mina rubriker

en dikt av en vän

Varför just du

Bredvid mig

När vid såg på solens avsked

en sista gång

Ensamma

Sträckta mot nattens evigheter

mitt livs ängel

Höll min hand

När döden tog sin gisslan

döden ryckte min katt ifrån mig

Jag har hört genom rykten och körsång

Att Dödes stig skall vi alla vandra

För att slutligen nå det vekliga, sanna

Hoppet är borta

Det kalla

vill...men vågar inte

min familj sade så ofta

- det va inte meningen

”själv mord”

så jag pratar!

motvilig men flytande och klart

övergivet men kärleksfullt

Precis som man skulle kunna beskriva

Mitt hjärta

Iskallt och förstelnat

som dessa Fyra vita rosor

Jag placerar på asfalten för din skull

Bra för att du skulle önska dig sommar och fågelsång

”walk in the forrest”

”murder”

mordet på mig. Mordet på kärleken.

på kärleken som kliar och svider

kärleken som kväver våra nöjens simpla lättja

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Raven X med Poeter.se id #11211 innehar upphovsrätten